

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ इति शर्मा ० आ ० नै ० मा ० आ ० एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥

॥ ७ ॥

लुब्धकदृष्टेतिनबुद्धिपूर्वकतस्यापिपापस्यमहतातपसाप

ततः स्वर्गस्थमात्मानमपश्यद्विगतज्वरः ॥ यक्षगंधर्वसिद्धानां मध्ये भ्राजंतमिद्रवत् ॥ १३ ॥ एवं खलुकपोतश्च कपोतीचपतिव्रता ॥ लुब्धकेन सह स्वर्गगताः पुण्ये
न कर्मणा ॥ १४ ॥ यापि चैवं विधानारीभर्तारमनुवर्तते ॥ विराजते हि साक्षिप्रकपोतीवदिविस्थिता ॥ १५ ॥ एवमेतत्पुण्यं तं लुब्धकस्य महात्मनः ॥ कपोतस्य च य
मिष्ठा गतिः पुण्येन कर्मणा ॥ १६ ॥ यश्चेदं शृणुयान्नित्यं यश्चेदं परिकीर्तयेत् ॥ नाशुभं विद्यते तस्य मनसापि प्रमादतः ॥ १७ ॥ युधिष्ठिरमहानेषधर्मो धर्मभृतां व
र ॥ गोप्त्रेष्वपि भवेदस्मिन्निष्कृतिः पापकर्मणः ॥ १८ ॥ न निष्कृतिर्भवेत्तस्य यो हन्याच्छरणगतं ॥ इति हासमिमं श्रुत्वा पुण्यं पापप्रणाशनं ॥ न दुर्गतिमवाप्नो
ति स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ १९ ॥ इति श्रीम ० शांतिपर्वणि आप ० लुब्धकस्वर्गगमने एकोनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच
अबुद्धिपूर्वयत्पापं कुर्याद्भूतसत्तम ॥ मुच्यते सकथं तस्मादेतत्सर्वब्रवीहि मे ॥ १ ॥ भीष्म उवाच अत्र ते वर्तयिष्यामि पुराणमृषिसंस्तुतं ॥ इंद्रातः शौनको
विप्रो यदा ह जनमेजय ॥ २ ॥ आसीद्राजामहावीर्यः पारिक्षिज्जनमेजयः ॥ अबुद्धिपूर्वा मागच्छद्ब्रह्महत्यां महीपतिः ॥ ३ ॥ ब्राह्मणाः सर्वे एवैते तत्पुत्रजुः सपुत्रो हि
ताः ॥ सजगाम वनं राजा दत्तमानो दिवानिशं ॥ ४ ॥ प्रजाभिः सपरित्यक्तश्चकार कुशलं महत् ॥ अतिवेलंतपस्तेपे दत्तमानः समन्युना ॥ ५ ॥ ब्रह्महत्यापनोदा
र्थमपृच्छद्ब्राह्मणान् बहून् ॥ पर्यटन् पृथिवीं कृत्स्नां देशे नराधिपः ॥ ६ ॥ तत्रेतिहासं वक्ष्यामि धर्मस्यास्योपबृंहणे ॥ दत्तमानः पापकृत्या जगाम जनमेजयः
॥ ७ ॥ चरिष्यमाणं इंद्रांतं शौनकं संशितव्रतं ॥ समासाधोपजग्राह पादयोः परिपीडयन् ॥ ८ ॥ ऋषिदृष्ट्वानृपंतत्र जगर्ह सुभृशं तदा ॥ कर्ता पापस्य महतो भ्रूणहा
किमिहागतः ॥ ९ ॥ किं त्वया स्मासु कर्तव्यं मामारप्राक्षीः कथंचन ॥ गच्छ गच्छ न ते स्थानं प्रीणात्यस्मानिति ब्रुवन् ॥ १० ॥ रुधिरस्येव ते गंधः शवस्येव च दर्श
नं ॥ अशिवः शिवसंकाशो मृतो जीवन्निवाटसि ॥ ११ ॥ ब्रह्ममृत्युरशुद्धात्मा पापमेवानुचिंतयन् ॥ प्रबुध्यसे प्रस्वपिषिवर्तसे परमेसुखे ॥ १२ ॥ मोघं ते जीवितं
राजन परिक्षिपं च जीवसि ॥ पापायैव हि स्तृष्टोसि कर्मणे हयवीर्यसे ॥ १३ ॥ बहुकल्याणमिच्छंति ईहंते पितरः सुतान् ॥ तपसा दैवतं ज्याभिर्वदेन न तति क्षया
॥ १४ ॥ पितृवंशमिमं पश्यत्वत्कृते नरकं गतं ॥ निरर्थाः सर्वे एवैषामाशा बंधास्त्वदाश्रयाः ॥ १५ ॥

रिहरोदृष्टस्तत्संगाद्बुद्धिपूर्व
स्यापि परिहारस्तनुव्ययत्नसाध्य इत्याशयवान् पृच्छति अबुद्धीति ॥ ११ ॥ २ ॥ पारिक्षित्पारिक्षितः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥